

ΕΤΟΣ Α' 1938

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ 7ον

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤ. ΚΑΛΤΣΑΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ 13^Α

ΑΘΗΝΑΙ

ΑΡΧΕΙΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΚΑΙ

ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ, ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Π. Ε. ΚΑΛΔΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
ΕΜΜ. ΚΑΛΤΣΑ—Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟ- ΡΙΚΩΝ ΣΗΜΑΤΩΝ	285
Α. ΜΠΟΜΠΟΡΑ—ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ	294
ΓΕΩΡ. ΜΟΥΡΙΚΗ—ΟΡΘΟΔΡΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΡΓΟΣΤΑ- ΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΠΡΑ- ΞΕΩΣ (Σχόλιον επί τῆς ὑπ' ἀριθ. 343/1938 ἀπο- φάσεως τοῦ Σ. Ε.)	312
ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ 1938	
[ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ὑπ' ἀριθ. 285, 287, 288, 292, 299, 306, 307, 309, 316, 329, 343]	297
ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ 1938	
[ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΟΛ. 185, ΤΜ. Β' 1844, 2306, ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΟΛ. 97, 100, 114, 216, ΤΜ. Β' 1709, 1889, 2301, 3494]	322
ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ	326
ΕΙΔΗΣΕΙΣ	332

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Συνδρομηταὶ ὅπως δηλώσωσι ἐγκαί-
ρως εἰς τὴν νέαν διεύθυνσιν τοῦ Περιοδικοῦ ('Ασκληπιοῦ 20β'
(τηλέφ. 29-808) πᾶσαν τυχὸν ἐπελθοῦσαν μεταβολὴν εἰς τὴν
διεύθυνσιν αὐτῶν.

ΑΡΧΕΙΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΚΑΙ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ—ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 20Β'—ΑΘΗΝΑΙ

ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 29.808

Συνδρομαὶ Ἑσωτερικοῦ	Συνδρομαὶ Ἐξωτερικοῦ
Ἐτησία Δραχ. 100	Ἐτησία Λ. Ἄγγλ. 1
Διὰ νομικά πρόσωπα » 200	Ἀμερικῆς Δολ. 5
Ἐκδοαὶς πολυτελῆς » 250	Ἐκδ. πολυτελ. Λ. Ἄγγλ. 2—Δολ. 10
Διὰ νομικά πρόσωπα » 500	Διαφημίσεις: ἡ σελίς Δρχ. 1000 Ἐξώφυλλον » 1500

Διὰ πᾶν ἀφορᾶν εἰς τὴν σύνταξιν ἢ διαχείρισιν, ἀπευθυντέον πρὸς τὸν κ. Πολυδ. Καλδῆν. Πᾶσα ἀπόδειξις πρέπει νὰ φέρῃ τὴν ιδιόχειρον ὑπογραφήν τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Περιηδικοῦ.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ἀναδημοσίευσις ἢ μετάφρασις ἐκ τοῦ παρόντος ἀνεῦ ἀδείας τοῦ Διευθυντοῦ.

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΝ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΚΑΘ' ὙΛΗΝ

- I. Ἀγροτικὸς νόμος.**—Μείωσις γεωργικοῦ κλήρου κληροῦχος ἀποκρύψαντος τὴν ἀληθῆ ἐκτίσιν τῆς γαιοκτησίας του. Νόμιμος μόνον ἐν ἡ περιπτώσει ὁ κληροῦχος ἀπέκρυψεν ἰδίαν αὐτοῦ περιουσίαν καὶ οὐχὶ ταιαύτην τοῦ ζῶντος πατρός του (Σ. Ε. 329/38 σ. 311).
- II. Ἀεροπέρι.**—Βλ. Συντάξεις Στρατιωτικαὶ ἀρ. 1.
- III. Αἴτησις ἀναίρεσεως.**—Παραβασίς τῶν διατάξεων περὶ ἐπιδόσεως πρὸ 30 ἡμερῶν τῆς κλήσεως πρὸς συζήτησιν προσφυγῆς κατὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς Πρωτ. Ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ κοινοτικῶν ὀρίων ἀποτελεῖ λόγον ἀναίρεσεως (Σ. Ε. 285/38 σ. 297).
- IV. Ἀντισυνταγματικότης νόμου.**—Βλ. Συντάξεις Στρατ. ἀριθ. 3.
- V. Ἀφάνεια.**—Βλ. Συντάξεις πολιτικαὶ ἀριθ. 1.
- VI.—Βιβλιοκρισίαι.**—Κ. Τριανταφυλλοπούλου «Ἑλληνικὸν Ἐνοχικὸν Δίκαιον» σ. 326.—Γ. Οἰκονομοπούλου «Ἡ Διαιτησία κατὰ τὸ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύον δίκαιον» σ. 329.—Π. Βάλληνα «Ἡ ἐπιφύλαξις τῆς δημοσίας τάξεως εἰς τὸ ἰδιωτικὸν διεθνὲς δίκαιον» σ. 331.
- VII.—Δεδικασμένον.**—Βλ. Συντάξεις Στρατιωτικαὶ ἀριθ. 2.
- VIII. Δήμοι - Κοινότητες.**—1. Ὁ-
ρια. Βλ. Αἴτησις ἀναίρεσεως.—2. Ἀκυρότης ἀποφάσεως Κοινοτικοῦ Συμβουλίου κατ' ἐφαρμογὴν ἀρθρου 40 Κ.Ν.Δ.Κ. (Σ. Ε. 309/38 σ. 309).
- IX. Εἰδήσεις.**—Ἡ προαγωγή τῶν κ. κ. Δ. Καρβελλᾶ καὶ Ρ. Νικολαΐδου.—Ἐκλογή ὡς ὕφηγῆτῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν κ. κ. Στασινοπούλου, Βάλληνα καὶ Γεωργοπούλου σ. 332.
- X. Ἐκτέλεσις ἀναγκαστικῆ καὶ προφυλακτικᾶ μέτρα κατὰ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου** (Μελ. σ. 294).
- XI. Ἐφεδροὶ παλαιοὶ πολεμισταί.**—1. Φύσις ἐπιτροπῆς ἀρθρου 7 Α. Ν. 244 καὶ ἀρμοδιότης αὐτῆς διὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ νομίμου ἢ μὴ τῆς ἀπολύσεως ἐφέδρου προ τῆς ἐκδόσεως ποινικοῦ βουλευμάτος κατ' αὐτοῦ. Ἀκυρότης ἀποφάσεως ἀποφανθείσης ὑπὲρ ἐπαναπροσλήψεως ἐφέδρου ἀπολυθέντος πρὸ τῆς ἐκδόσεως βουλευμάτος λόγω ἀπαλλαγῆς αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου (Σ. Ε. 288/38 σ. 299).—2. Ὑπάλληλοι ὀργανισμῶν καὶ ἐπιχειρήσεων. Λόγοι ἀπολύσεως (Γν. Εἰσ. Α. Π. 22/38 σ. 300).—3. Μέχρι ποίου βαθμοῦ προστατεύονται ὑπὸ Α. Ν. τῆς 28/31 Ὀκτ. 1935 (Σ. Ε. 307/38 σ. 307).
- XII. Μέτρα προφυλακτικᾶ καὶ**

ΕΜ. ΚΑΛΤΣΑ

Δικηγόρου

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΣΗΜΑΤΩΝ

Ὁ ἀρχικὸς Νόμος ΒΡΝΣΤ' τοῦ 1893 «περὶ προστασίας τῶν βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν σημάτων», προέβλεπε τὴν κατάθεσιν τῶν σημάτων παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου τῆς περιφέρειας τοῦ κυρίου καταστήματος τοῦ δηλοῦντος, προκειμένου περὶ ἡμεδαπῶν σημάτων. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀλλοδαπὰ σήματα, κατετίθεντο παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν. Τὸ Β. Δ. τῆς 3 Ὀκτωβρίου 1922 μετερρῦθμισε τὸν ἀρχικὸν νόμον, ὅρισαν ὅτι ἡ κατάθεσις ἐνεργεῖται πάντοτε παρὰ τῷ Τμηματάρχῃ τῆς Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ὑπὸ τὸ κράτος τῶν διατάξεων τούτων, ἡ νομιμότης τοῦ σήματος ἐξετάζετο μόνον ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, κατὰ τὸ ἄρθρ. 12 τοῦ Νόμου ΒΡΝΣΤ' τοῦ 1893.

Ὁ διοικητικὸς προέλεγχος τῶν σημάτων εἰσῆχθη διὰ τοῦ νόμου 3462 τοῦ 1928, κυρώσαντος, μετὰ τινῶν τροποποιήσεων, τὸ νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 12 Νοεμβρίου 1927.

Ἀπὸ τῆς καθιερώσεως τοῦ διοικητικοῦ προελέγχου ὑπὸ τοῦ νόμου 3462, προέκυψε τὸ ζήτημα τῆς ἀρμοδιότητος ἢ μὴ τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων πρὸς ἀκύρωσιν τοῦ κατατεθέντος σήματος, ἥτις προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 12 τοῦ Νόμου ΒΡΝΣΤ' τοῦ 1893. Ἀφ' ἐτέρου, ἡ θέσπισις τῆς ἀκυρωτικῆς δικαιοδοσίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὑπὸ τοῦ Νόμου 3713 τοῦ 1928, κατὰ τῶν ἐκτελεστῶν πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, καθιστᾷ ἐνδιαφέρουσαν τὴν ἐξέτασιν τῆς νομικῆς φύσεως τῶν Ἐπιτροπῶν Ἐλέγχου Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Σημάτων. Συνεπῶς, ἀντικείμενον τοῦ ἄρθρου τούτου εἶναι, ὁ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς νομολογίας, προσδιορισμὸς τῆς ἐκτάσεως τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Ἐπιτροπῶν Ἐλέγχου, τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρα-

τείας ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν βιομηχανικῶν
καὶ ἐμπορικῶν σημάτων.

Α'.— Ἄρμοδιότης τῶν Ἐπιτροπῶν Ἐλέγχου

Κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρ. 7, 8 καὶ 9 τοῦ Ν. 3462 τοῦ 1928, τοῦ κυρώσαντος τὸ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ., ἡ κατάθεσις παντὸς σήματος γίνεται ἐφεξῆς κατόπιν προελέγχου, ἀντικείμενον ἔχοντος τὴν ἐξακριβωσιν τῶν ἐξῆς δύο σημείων:

1) Τὸ πρὸς κατάθεσιν προσαγόμενον ἢ κατατεθὲν σῆμα, συγκρινόμενον πρὸς τὸ πρὸς διάκρισιν τοῦ αὐτοῦ ἐμπορεύματος κανονικῶς προκατατεθειμένον καὶ ἐν ἰσχύϊ προστασίας τελοῦν σῆμα, ἀποτελεῖ ἢ οὐ παραποίησην ἢ μερικὴν ἢ ὀλικὴν ἀπομίμησιν αὐτοῦ;

2) Δύναται νὰ ἀποτελέσῃ σῆμα δεκτὸν πρὸς κατάθεσιν, ἥτοι δὲν ἀνήκει εἰς τινὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 7 ἑδαφ. 2 τοῦ Ν. 3462 προβλεπομένων ἐξαιρέσεων; (1)

Ὁ προελεγχος ἀσκεῖται ἐνώπιον, ἰδίαν ἀρχὴν ἀποτελούσης Ἐπιτροπῆς, ὀνομαζομένης «Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Σημάτων» κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ὁποίας ἐπιτρέπεται προσφυγῇ ἐνώπιον Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς, ἀποφασίζουσης ἀνεκκλήτως.

Αἱ διατάξεις αὗται ἔδωσαν λαβὴν εἰς πλείστας ἀμφισβητήσεις, ἃς ἔταμεν τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δι' ἐπανειλημμένων ἀποφάσεων.

α) Ἐγεννήθη τὸ ζήτημα τῆς ἐκτάσεως τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Ἐπιτροπῶν Ἐλέγχου ὅπως κρίνωσι ἐὰν τὸ προσαγόμενον πρὸς κατάθεσιν ἢ κατατεθὲν σῆμα δύναται νὰ ἀποτελέσῃ σῆμα δεκτὸν πρὸς κατάθεσιν. Καὶ εἰδικώτερον ἐτέθη τὸ ζήτημα ἐὰν αἱ ἐν τῷ ἀρθρ. 7 ἑδ. 2 ὀριζόμεναι περιπτώσεις ἀπαραδέκτου τῶν σημάτων εἶναι περιοριστικαὶ ἢ ἀπλῶς ἐνδεικτικαί.

(1) Νόμος 3462 τοῦ 1928 ἀρθρ. 7 ἑδ. 2. «Δὲν γίνονται δεκτὰ πρὸς κατάθεσιν τὰ σήματα ἅτινα 1) στεροῦνται παντὸς διακριτικοῦ χαρακτήρος, 2) συνίστανται ἀποκλειστικῶς ἐξ ἀριθμῶν ἢ γραμμάτων ἢ ἐκ σημείων ἢ ἐνδείξεων δυναμένων νὰ χρησιμεύσωσι ἐν τῷ ἐμπορίῳ πρὸς δῆλωσιν τοῦ εἴδους ἢ τῆς ποιότητος ἢ τῆς ποσότητος ἢ τοῦ βάρους ἢ τοῦ προορισμοῦ ἢ τῆς ἀξίας ἢ τοῦ τόπου παραγωγῆς τοῦ ἐμπορεύματος, 3) περιέχουσι ἐμβλήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἢ ἀρχῆς ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἐδρεύοντος ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Κράτει ἢ τὴν παράστασιν ἢ τὴν ὀνομασίαν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, 4) περιέχουσι παραστάσεις ἢ ἐνδείξεις ἀντιβαινούσας εἰς τὴν ἠθικὴν ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν».

Ἡ νομολογία τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κυμαίνεται ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 666)1931 ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφάνθη ὅτι εἶναι ἀπαράδεκτον πρὸς κατάθεσιν σήμα ὄπερ, καθ' ἑαυτὸ ἐξεταζόμενον, περιέχει ἐνδείξεις ἢ παραστάσεις ἀντικειμένου εἰς τὴν ἠθικὴν ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν, οὐχὶ δὲ ἐὰν ἐξετάζεται ἐν σχέσει πρὸς ἄλλο ὑποκειμενικὸν δίκαιον, προσβαλλόμενον τυχὸν διὰ τῆς χρήσεως τοῦ σήματος καὶ ὄπερ δίκαιον προστατεύεται ὑπὸ νόμων χαρακτηριζομένων δημοσίας τάξεως, τῆς προστασίας τοῦ δικαίου τούτου ἀνηκούσης ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια. Τὸ αὐτὸ ἔκρινε καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 627 τοῦ 1932 ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ἡ ἀρμοδιότης τῶν Ἐπιτροπῶν ἐντοπίζεται εἰς τὴν ἔρευναν ἀφ' ἐνός μὲν τοῦ σημείου ἐὰν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ τὸ πρὸς κατάθεσιν προσαγόμενον ἢ κατατεθὲν σήμα κατ' ἀρχὴν σήμα δεκτὸν πρὸς κατάθεσιν, ἀφ' ἑτέρου δέ, ἐὰν τὸ σήμα τοῦτο ἀποτελεῖ παραποίησιν ἡμερικὴν ἢ ὀλικὴν ἀπομίμησιν ἑτέρου προκατατεθειμένου σήματος. Ἡ ἐξέτασις τοῦ ζητήματος ἐὰν τὸ σήμα εἶναι ἀπατηλὸν δὲν ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Ἐπιτροπῶν Ἐλέγχου (1).

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 598)1934 ἀπόφασις δὲν ἐξετάζει τὸ ζήτημα, παρὰ τὴν πρότασιν τοῦ Εἰσηγητοῦ, Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας κ. Πουλίτσα, (2) ὅπως ἐρμηνευομένης εὐρύτερον τῆς σχετικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 7 ἐδ. 1, β τοῦ Νόμου 3462 περιληφθῆ καὶ ἡ περίπτωσις τῆς ἐξετάσεως ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ἀπατηλοῦ ἢ μὴ σήματος.

Ἀντιθέτως, ἡ ὑπ' ἀριθ' 289)1935 ἀπόφασις ἀπεφάνη ὅτι ἐν τῇ ἀρμοδιότητι τῶν Ἐπιτροπῶν περιλαμβάνεται ἢ καθ' ὄλου ἔρευνα τοῦ ἐὰν τὸ σήμα πληροῖ τὰς γενικὰς τοῦ Νόμου πρὸς παραδοχὴν αὐτοῦ προϋποθέσεις, εἰς ταύτας δὲ δέον νὰ θεωρηθῆ περιλαμβανομένη καὶ ἡ περίπτωσις καθ' ἣν τὸ κατατεθὲν σήμα προσβάλλει δικαίωμα τρίτων κατὰ τρόπον ἀντικείμενον προδήλως εἰς τὴν καλὴν πίστιν, εἴτε γεννᾷ κίνδυνον

(1) Ὁμοίως ἡ ὑπ' ἀριθ. 505)1936 τοῦ Σ. τ. Ε.

(2) «Σήμα ὄπερ, ἐνεκὰ τῆς ταυτότητος ἢ ὁμοιότητος αὐτοῦ πρὸς σήμα ἕστω καὶ μὴ κατατεθειμένον, ὃ εἶναι γνωστὰ ἐν ταῖς συναλλαγαῖς τὰ ἀντικείμενα ἢ προϊόντα ὠρισμένης ἐπιχειρήσεως, γεννᾷ βάσιμον κίνδυνον ἐξαπατήσεως τοῦ κοινοῦ, ἀντίκειται εἰς τὰ χρηστά ἤθη καὶ εἶναι παράνομον καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι δεκτὸν πρὸς κατάθεσιν, προσαγόμενον ὑπ' ἄλλου, δι' ὅμοια προϊόντα ἢ ἀντικείμενα, κατὰ μείζονα δὲ λόγον ἐὰν προκύπτῃ ὅτι πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν ἐγένετο ἢ κατάθεσις αὐτοῦ». Ε. Ε. Ν. Β. σελ. 139.

νον ἐξ απατήσεως τοῦ κοινοῦ. Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν εισηγήσιν τοῦ κ. Πουλίτσα ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 598) 1934 ἀποφάσεως. Διὰ ταύτης ἐπεκτείνεται ἡ ἀρμοδιότης τῶν Ἐπιτροπῶν Ἐλέγχου πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 7 ἐδ. 2 τοῦ Νόμου 3462 προβλεπομένων ἐξαιρέσεων. Νομίζομεν ὅτι μία τοιαύτη ἐρμηνεία τοῦ νόμου περὶ σημάτων εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὸν σκοπὸν αὐτοῦ. Σημειώτεον ὅτι τὸ ἀρθρ. 6 β τῆς Συμβάσεως τῆς Ἐνώσεως τῶν Παρισίων, τὸ ὁποῖον προσετέθη εἰς τὴν Σύμβασιν κατὰ τὴν ἀναθεώρησίν τῆς ἐν Χάγη τῇ 6 Νοεμβρίου 1925 (1), προβλέπει τὴν περιπτώσιν ταύτην, ὅσον ἀφορᾷ τὴν προστασίαν τῶν σημάτων τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 598) 1934 ἀπόφασις εἶναι ἐνδιαφέρουσα καθ' ὅτι ἀναγνωρίζει ὅτι ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΒΡΝΣΤ' τῆς 10 Φεβρουαρίου 1893 «περὶ προστασίας τῶν Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Σημάτων» συνάγεται ὅτι διὰ τὴν νόμιμον κατάθεσιν ἐμπορικῆς ἢ βιομηχανικῆς τινὸς σήματος ἀπαιτεῖται πρὸς τοὺς ἄλλοις ἂν μὴ ἡ ὑπαρξίς κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταθέσεως αὐτοῦ τῆς βιομηχανικῆς ἢ ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως τῆς πωλοῦσης ἢ παραγωγῆς τὰ προϊόντα ἢ ἀντικείμενα εἰς ἃ ἀφορᾷ τὸ σῆμα, τοῦλάχιστον ἢ ὑπαρξίς σοβαρᾶς προθέσεως περὶ ἰδρύσεως τοιαύτης ἐπιχειρήσεως καὶ ἡ ἐντὸς εὐλόγου, κατὰ τὰς περιστάσεις, πάντως δὲ οὐχὶ μακρᾶς προθεσμίας, ἔναρξίς λειτουργίας αὐτῆς. Τὴν προϋπόθεσιν ταύτην δικαιοῦνται νὰ ἐξετάσῃ αἱ Ἐπιτροπαὶ Ἐλέγχου, μὴ συντρεχούσης

(1) Τὸ ἀρθρ. 6 β τῆς Συμβάσεως τῆς Ἐνώσεως τῶν Παρισίων τῆς 20 Μαρτίου 1883 «περὶ προστασίας τῆς βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας (ὡς ἀνεθεωρήθη ἐν Βρυξέλλαις, Οὐασινγκτόνι καὶ Χάγη) ὀρίζει ὅτι : «Les pays contractants s'engagent à refuser ou à invalider, soit d'office, si la législation du pays le permet, soit à la requête de l'intéressé, l'enregistrement d'une marque de fabrique ou de commerce, qui serait la reproduction ou l'imitation, susceptible de faire confusion, d'une marque que l'autorité compétente du pays de l'enregistrement estimera y être notoirement connue comme étant déjà la marque d'un ressortissant d'un autre pays contractant et utilisée pour des produits du même genre ou d'un genre similaire. Un délai minimum de trois ans devra être accordé pour réclamer la radiation de ces marques. Il ne sera pas fixé de délai pour réclamer la radiation des marques enregistrées de mauvaise foi». Πλεονα περὶ τῆς διατάξεως ταύτης πρβλ. Stephen Ladas. The international Protection of Industrial property Cambridge, Harvard University Press, 1930.

Ἡ Ἑλλάς δὲν προσεχώρησεν ἀκόμη εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῆς συμβάσεως τῆς Ἐνώσεως ἐν Χάγη.

Ἡ δὲ ταύτης νὰ ἀπορρίψουν τὸ σῆμα ὡς ἀπαράδεκτον.

β) Ἐτερον ζήτημα τὸ ὁποῖον προέκυψεν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς νομοθεσίας περὶ σημάτων εἶναι τὸ τῆς νομικῆς φύσεως τῶν Ἐπιτροπῶν Ἐλέγχου Σημάτων. Αἱ Ἐπιτροπαὶ Ἐλέγχου Σημάτων συνιστῶσι συλλογικὰ ὄργανα διοικήσεως ἢ διοικητικὰ δικαστήρια; Ἡ λύσις τοῦ ἐπιμάχου τούτου ζητήματος εἶναι κεφαλαιώδους σημασίας, ἐφ' ὅσον διαφοραὶ συνέπειαι προκύπτουσιν ἐκ τῆς υἱοθετήσεως ἑκατέρας τῶν ἐκδοχῶν. Ἐὰν μὲν αἱ Ἐπιτροπαὶ Ἐλέγχου Σημάτων ἀποτελῶσι διοικητικὰ δικαστήρια, αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν θὰ εἶναι δεσμευτικαὶ διὰ τὰ τακτικὰ δικαστήρια καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Ἐὰν ἀντιθέτως αἱ Ἐπιτροπαὶ Ἐλέγχου συνιστῶσι συλλογικὰ ὄργανα διοικήσεως, αἱ μὲν ἐγκριτικαὶ ἀποφάσεις αὐτῶν θὰ εἶναι δεκτικαὶ ἀκυρώσεως ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, αἱ δὲ ἀπορριπτικαὶ προσβληταὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐπικρατεῖ διαφωνία μεταξὺ τῆς νομολογίας τῶν τακτικῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου 3462 τοῦ 1928, δι' οὗ εἰσηχθῆ ὁ διοικητικὸς προέλεγχος τῶν σημάτων, τὰ τακτικὰ δικαστήρια, κηρύσσονται ἀναρμόδια πρὸς ἀκύρωσιν τῶν κατόπιν προελέγχου κατατεθέντων σημάτων. Οἱ προβαλλόμενοι λόγοι ἀναρμοδιότητος εἶναι οἱ ἑξῆς:

1) Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 3436 τοῦ 1928, ὀρίζοντος ὅτι ἡ κυριότης ἐνὸς σήματος κτᾶται διὰ τῆς καταθέσεως του καὶ ὅτι ἡ κατάθεσις ἐνεργεῖται κατόπιν προελέγχου ἐνεργουμένου ὑπὸ, ἰδίαν ἀρχὴν ἀποτελοῦσης, Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου, κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ὁποίας χωρεῖ προσφυγὴ ἐνώπιον Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς, ἀποφασίζούσης ἀνεκκλήτως, δηλὸν καθίσταται ὅτι ἐφεξῆς τὸ δικαίωμα τῆς κυριότητος ἐπὶ τοῦ σήματος κτᾶται διὰ τῆς ὡς ἄνω καταθέσεως καὶ ὁ προηγούμενος ταύτης ἔλεγχος περὶ συνυπάρξεως τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένων προϋποθέσεων ἀνήκει εἰς τὴν πρὸς τοῦτο ἀρμοδίαν καταστάσαν διοικητικὴν ἀρχήν, ἢ κατ' οὐσίαν κρίσις τῆς ὁποίας εἶναι ἀμετάκλητος, ἀποκλείουσα τὴν ἐπέμβασιν τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. (1) Ὁ νομοθέτης ἀποσκοπῶν τὴν θεραπείαν τῶν πρότερον κρατούντων καθιέρωσε μοναδικὸν καὶ ἀπόλυτον τρόπον κτήσεως τῆς κυριότητος διὰ καταθέσεως κατόπιν προελέγχου (2).

(1) Α. Π. 284 (1930) Τμ. Α'. Θέμ. ΜΒ'. σελ. 35. Ἐφ. Ἀθ. 97 (1936) ΕΕΝ. Γ, σελ. 426.

(2) Ἐφ. Ἀθ. 273/1930, Θέμ. ΜΑ' 851, μειοψηφία.

2) Οὐδὲν συνταγματικὸν κώλυμα προκύπτει ἐκ τῶν ἄρθρ. 105 (τοῦ νῦν ἰσχύοντος) καὶ 98-99 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1927 (ἀντίστοιχα ἄρθρα 92 καὶ 93 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος) πρὸς χαρακτηρισμὸν τῶν Ἐπιτροπῶν Ἐλέγχου Σημάτων ὡς διοικητικῶν δικαστηρίων, καθόσον τὸ ἠτιολογημένον τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν ῥητῶς θεσπίζεται (ἄρθρ. 9 τοῦ Νόμου 3462) καὶ ἡ δημοσιότης τῶν συνεδριάσεων αὐτῶν ἐμμέσως, πλὴν σαφῶς, ὁρίζεται (ἄρθρ. 9 τοῦ Νόμου 3462 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρ. 2 παρ. 2 τοῦ ἀπὸ 1)2)28 Προεδρ. Διατάγματος) (1).

3) Ὁ νόμος ῥητῶς ὁρίζει ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς εἶναι ἀνέκκλητος.

Ἀντιθέτως, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δι' ἐπανειλημμένων ἀποφάσεων (2) καὶ τὸ Δικαστήριον Συγκρούσεως Καθηκόντων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1)1936 (3) ἀποφάσεώς του, ἀπεφάνθησαν ὅτι αἱ Ἐπιτροπαὶ Ἐλέγχου ἀποτελοῦσι συλλογικὰ ὄργανα διοικήσεως διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

1) Δι' οὐδεμιᾶς διατάξεως, οὔτε δι' ἀκροτελευτίου τοιαύτης, ὁ Νόμος 3462 τοῦ 1928, ὁ εἰσαγαγὼν τὸν διοικητικὸν προέλεγχον, ἐθεώρησε καταργητέαν τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 12, τοῦ Νόμ. ΒΡΝΣΤ' τοῦ 1893, δι' ἧς ἐπιτρέπεται ἡ ἀκύρωσις τοῦ κατατεθέντος σήματος αἰτήσῃ παντὸς ἐνδιαφερομένου ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. Οὐδ' ἐκ τοῦ συνόλου αὐτοῦ συνάγεται ἡ κατάργησις τοῦ ἄρθρ. 12, οὔτε περιέλαβεν διάταξιν ἐν τέλει, κατὰ τὴν περὶ τούτου νομοθετικὴν συνήθειαν, ὁρίζουσαν ὅτι καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν νόμον τοῦτον, ἐν συνειδήσει ὅτι αἱ διατάξεις αὐτοῦ δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰ προνομοθετηθέντα.

2) Αἱ Ἐπιτροπαὶ Ἐλέγχου, ὡς ἐκ τοῦ τρόπου τῆς συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας αὐτῶν, δὲν ἀποτελοῦσι διοικητικὰ δικαστήρια, καθόσον οὐδεμία λαμβάνεται πρόνοια περὶ γνωστοποιήσεως καὶ δημοσιεύσεως τῶν συνεδριάσεων καὶ παραστάσεως ἢ κλήσεως τῶν διαδίκων εἰς αὐτάς, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ ἄρθρ. 105 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1927 (ἔπερ διετηρήθη ἐν ἰσχύϊ, διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τῆς Ζ'. Συντακτικῆς πράξεως τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ διατηρήσεως ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος τοῦ 1927» καὶ μετὰ τὴν θέσιν ἐν ἰσχύϊ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1911), οὔτε ὡς διοικητικὴ δικαιοδοσία θὰ ἐγένετο

(1) Ἐφ. Ἀθ. 273]1930 Θέμ. ΜΑ' 851, μειοψηφία.

(2) Σ. τ. Ε. 5]1929, 180]1930, 660]1931, 598]1934.

(3) Σύμφωνα πρὸς τὴν ἀποψιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διὰ πρώτης φεράν διὰ τὰ τακτικὰ Δικαστήρια ἡ Ἐφ. Ἀθ. 529]1936 Ε.Ε.Ν. Γ' 1936.

δεκτή, καθόσον ἡ ἴδρυσις τοιαύτης δικαιοδοσίας αποκλείεται κατὰ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1911.

3) Ὁ ὅρος «ἀνέκκλητος» διὰ τοῦ ὁποίου ὁ νόμος χαρακτηρίζει τὰς ἀποφάσεις τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου, ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀνάκλησιν ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος ταύτας ἢ τῶν τυχόν ἱεραρχικῶς ἐν τῇ διοικήσει προϊσταμένων αὐτοῦ, κατ'ἐξαιρέσιν τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀνακλητοῦ τῶν διοικητικῶν πράξεων. Δὲν ἀποτελοῦσι ὅμως αἱ Ἐπιτροπαὶ Ἐλέγχου Σημάτων διοικητικὰ δικαστήρια ὧν ἡ περὶ σημάτων κρίσις θὰ ἀπετέλει δεδικασμένον διὰ τὰ πολιτικὰ Δικαστήρια. Διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 752]1931 καὶ 559]1932 ἀποφάσεων τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἔκρινεν ὅτι ἡ Πρωτοβάθμιος Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου δὲν δύναται νὰ ἀνακαλέσῃ ἢ ἀναθεωρήσῃ τὰς ἀποφάσεις τῆς, τοῦ νόμου θεσπίσαντος εἰδικὸν ἔνδικον μέσον, ἐντὸς ὠρισμένων προθεσμιῶν, ἐνώπιον τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς.

Κατὰ ταῦτα, αἱ Ἐπιτροπαὶ Ἐλέγχου Σημάτων ἀποτελοῦσι συλλογικὰ ὄργανα διοικήσεως.

Β'.— Ἀρμοδιότης τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων

Τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Νόμου ΒΡΝΣΤ' τοῦ 1893, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη, μὴ καταργηθέντος ῥητῶς ἢ σιωπηρῶς, αἱ ἐγκριτικαὶ ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν Ἐλέγχου, ὑπόκεινται εἰς ἀκύρωσιν ἐπὶ τῇ ἀγωγῇ παντὸς ἐνδιαφερομένου ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου τῆς δοσιδικίας τοῦ ἐναγομένου.

Ἐκ τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 12 σαφῶς συνάγεται ὅτι ἡ ἀκυρότης δύναται νὰ ἀντιταχθῇ κατ' ἔνστασιν ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου δικάζοντος δημοσίαν ἀγωγὴν ἐπὶ παραποιήσει.

Λόγοι ἀκυρώσεως εἶναι οὐ μόνον τὰ θέματα ἐφ' ὧν εἶναι ἀρμόδιαι αἱ Ἐπιτροπαὶ Ἐλέγχου Σημάτων ἀλλὰ καὶ λόγοι ἀποσβέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ σήματος προστασίας, ἐπελθόντες μετὰ τὴν κατάθεσιν, π. χ. ἂν ἡ ἐπιχείρησις ἔπαυσε νὰ παράγῃ ἢ νὰ πωλῇ τὰ προϊόντα εἰς ἃ ἀφορᾷ τὸ σῆμα ἢ ἡ ἀξίωσις διαγραφῆς ἀλλοδαποῦ σήματος διὰ τὸν λόγον ὅτι ἔπαυσε ἢ κατὰ τὸν ἀλλοδαπὸν νόμον προστασία τοῦ σήματος.

Γ'.— Ἀρμοδιότης τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας

Αἱ ἐγκριτικαὶ ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν Ἐλέγχου, δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀκύρωσιν, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, λόγῳ ὑπάρξεως παραλλήλου προσφυγῆς ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν Δικαστηρίων. (1)

(1) Σ. τ. Ε. 319]1935.

Ἀντιθέτως αἱ ἀπορριπτικαὶ ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν Ἐλέγχου εἶναι προσβληταὶ διὰ τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τῆς Ὀλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὸ ἄρθρον 46 τοῦ Ν. 3713, καθ' ὃ αἰτήσεις ἀκυρώσεως δι' ὑπερβασιν ἐξουσίας ἢ παράβασιν νόμου, χωρεῖ μόνον κατὰ τῶν ἐκτελεστικῶν πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν διοικήσιν ἀσκούντων νομικῶν προσώπων, τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς ἕτερον τι ἔνδικον μέσον διὰ τῆς δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς ὁδοῦ.

Ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς ἀκυρωτικῆς ἀρμοδιότητός του τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῶν ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν Ἐλέγχου δι' ὧν κηρύσσονται ἀπαράδεκτα τὰ προσαγόμενα πρὸς κατάθεσιν ἢ κατατεθέντα σήματα.

Οὕτως, ἡ ὑπ' ἀριθ. 180]1930 ἀπόφασις ἠκύρωσε τὴν ὑπ' ἀριθ. 14]1929 ἀπόφασιν τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς—ἣτις ἔκρινεν ἀπαράδεκτον τὸ σήμα, ἐν ἀλλοδαπῇ ἐδρευούσης ἐταιρίας, ὡς ἀποτελούμενον ἀποκλειστικῶς ἐκ γραμμάτων—ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι ἡ κατάθεσις ἐμπορικοῦ ἢ βιομηχανικοῦ σήματος κατατεθειμένου ἀρχικῶς ἐν Ἀμερικῇ, διέπεται, ὡς πρὸς τὸ παραδεκτὸν αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς προελεύσεως, τοῦ νόμου 3462 ἔχοντος ἐφαρμογὴν μόνον ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ τῶν πρώτων κατατεθειμένων σημάτων. (1)

Τὸ Σ. τ. Ε. ἔκρινεν ἐπίσης ὅτι τὸ ἄρθρ. 10 παρ. 3 τοῦ Ν. 3462] 1928 δὲν εἶναι ἐφαρμοστέον προκειμένου περὶ σήματος κατατεθειμένου ἐν τινι τῶν Κρατῶν τῆς Διεθνούς Ἐνώσεως, οὗτινος ζητεῖται ἡ ἐν

(1) Τὴν φιλελευθέραν ταύτην ἀπόφασιν τοῦ Σ. τ. Ε. συγκρίνομεν πρὸς ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Αὐστριακοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, ἣτις ἐθεώρησεν ἀλλοδαπὸν σήμα ὡς δεκτὸν πρὸς κατάθεσιν διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι τὸ σήμα ἦτο νόμιμον ἐν Γαλλίᾳ καὶ θὰ ἔδει νὰ προστατευθῇ ὡς τοιοῦτον κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρ. 6 τῆς Συμβάσεως τῆς Ἐνώσεως. «Ἐἶνε νομικὴ πλάνη νὰ ἐρευνᾶται, ἐν σχέσει πρὸς σήμα κατατεθειμένον ἐν μιᾷ χώρᾳ τῆς Ἐνώσεως τοῦ ὁρίου ζητεῖται ἢ προστασία ἐν Αὐστρίᾳ, ἐὰν τοιοῦτον σήμα δύναται νὰ ἀποτελέσῃ σήμα συμφώνως πρὸς τὸν Αὐστριακὸν Νόμον καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ διεθνὲς δίκαιον ἐν καταφατικῇ ἀπαντήσει. Εἶναι μία ἐκ τῶν βάσεων τῆς διεθνούς ρυθμίσεως ὅπως μὴ ἐπιτρέπη ἐκάστην ἐπικράτειαν νὰ ἐξετάσῃ συμφώνως πρὸς τὸ ἐσωτερικόν της δίκαιον, τὸν χαρακτήρα ἐνός σήματος. Ἡ Σύμβασις τῆς Ἐνώσεως περιλαμβάνει μίαν διεθνή ρύθμισιν τῶν σημάτων, τελείαν ἀφ' ἑαυτῆς, ἀποτελοῦσαν ἀνεξάρτητον σύνολον, εἰς τὸ ὅποιον τὸ ἐσωτερικὸν δίκαιον ἐκάστης χώρας τῆς Ἐνώσεως δέον νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ὅποιον ὁ νόμος τῆς χώρας τῆς προελεύσεως εἶναι ἀποφασιστικὸς ὡς πρὸς τὸ παραδεκτὸν τοῦ σήματος». Ἐταιρία Benedictine κατὰ Ὀμοσπονδιακοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου. Ἀπρίλιος 28]1928 (Propriété Industrielle, 1928, p. 166).

Ἑλλάδι νόμιμος προστασία (4), καὶ ὅτι τὰ γράμματα Ε. Υ. Σ. δὲν δύνανται νὰ ἀποτελέσωσι σήμα δεκτὸν πρὸς κατάθεσιν διὰ τὰ ἡμεδαπά σήματα. (2)

Περαιτέρω τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας προβαίνει εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς κρίσεως τῶν Ἐπιτροπῶν Ἐλέγχου περὶ τοῦ ἐὰν τὸ προσαγόμενον σήμα ἀποτελεῖ παραποίησιν ἢ μερικὴν ἢ ὀλικὴν ἀπομίμησιν πρὸς ἕτερον προκατατεθειμένον τοιοῦτον, ἅτε τῆς κρίσεως ταύτης ἀποτελοῦσης προϋπόθεσιν τῆς ὀρθῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου καὶ μὴ ἀνατεθειμένης εἰς πρόσωπα κεκτημένα εἰδικὰς γνώσεις καὶ ἰδιάζουσας ἐμπειρίαν. (3)

Διὰ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1058|1935 ἀποφάσεως ἔκρινεν ὅτι ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀπομιμήσεως σήματος τελεῖται ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιστημονικῶς παραδεδομένης ἀρχῆς καθ' ἣν ἡ κρίσις δέον νὰ στοιχειοῦται ἐπὶ τῆς γενικῆς ἐντυπώσεως καὶ τῆς ὁμοιότητος καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν κατὰ μέρη διαφορῶν καὶ συνεπῶς τὸ ζήτημα τῆς ἀπομιμήσεως δέον νὰ ἐξακριβοῦται ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῆς προκυπτούσης ἐκ τοῦ συνόλου τῶν συναποτελούντων τὸ σήμα στοιχείων, ἐν οἷς καὶ ὠρισμένα χρώματα καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν ἀνομοιοτήτων τὰς ὁποίας αἱ διαφοραὶ τῶν λεπτομέρειαι μεμονωμένως καὶ χωριστὰ λαμβανόμεναι δύνανται νὰ ἐμφανίσωσι. (*)

Ἐκ τῆς ἐπισκοπῆσεως τῆς νομολογίας ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν σημάτων, συμπεραίνομεν ὅτι ὁ ἔλεγχος τῶν μὲν ἀπορριπτικῶν ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν Ἐλέγχου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τῶν δὲ ἐγκριτικῶν ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ἐξασφαλίζει τὰ δικαιώματα τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ τὴν ὀρθὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου.

(1) Σ. τ. Ε. 561|1930.

(2) Σ. τ. Ε. 752|1931.

(3) Σ. τ. Ε. 505|1936, Σ. τ. Ε. 36|1935.

(*) Σχετικὴ πρὸς τὸ θέμα, ἀπὸ γενικωτέρας ἀπόψεως, εἶνε καὶ ἡ πρόσφατος ὑπ' ἀριθ. 267|1938 ἀπόφασις τοῦ Σ. Ε. ἣν βλέπε ἀνωτ. σ. 268 καὶ ἐπ. (Σ. τ. Δ).